

Kell a Jobbikba a díszszidó – levelet írt Vona egykori társa

2014 július 18. Flag

Szöveg méret

Mentés

-
-
-

- [0](#)

Még nincs értékelve

Mérték

Szegedi Csanád levelet írt a Jobbik miskolci polgármesterjelöltjének, illetve -hez, vagyis -r?!. Jakab Péternek ugyanúgy vannak zsidó felmenői, ahogy a radikális párttal már szakító egykori alelnöknek. Exkluzív dokumentum a Válasz.hu-n!

Hogy mit történik egy emberi lélekkel, ha jobbikosként zsidó gyökereket talál önmagában és családjában, arról már [értesülhetett a nyilvánosság](#). Szegedi Csanád, a radikális párt borsodi exvezetője most tollat ragadott, és levelet írt a Jobbik miskolci polgármesterjelöltjéről, Jakab Péterről. Utóbbi régóta tudja, hogy neki is [vannak zsidó felmenői](#), ezt Vona Gáborék szintén tudják róla, mégis teljes a bizalom. Hogyan lehetséges ez?

Erről is szól Szegedi írása, melyet eljuttatott a Válasz.hu-hoz. A dokumentum azért is pikáns, mert Jakab két hete már [kapott egy nyílt levelet a „nyakába”](#), akkor Köves Slomó rabbtól, az Egységes Magyarországi Izraelita Hitközség vezetőjétől; ő pedig egy ideje Szegedi mentora. Jakab Péter mindegyikre már [megszülte a maga válaszát](#), most tehát Szegedi Csanád harmadik szereplőként száll be a már folyó vitába.

Szegedi Csanád, Köves Slomó és Jakab Péter - Fotó: [MTI](#)

Szegedi Csanád: Kell a díszzsídó

Nem szerettem volna megszólalni a Jobbik újabb „önköserelési” kísérletével kapcsolatban, de érzem, hogy teljesen csöndben nem maradhatok. Mi történik Miskolcon? Van egy ember az egyik oldalon, Jakab Péter, akivel több éven keresztül nagyon közeli munkakapcsolatban voltam. Több is volt ez, mint munkakapcsolat, barátságként tekintettük akkor mindketten. A másik oldalon áll a nagy tudású rabbi, Köves Slomó, aki 2012 nyarán utat mutatott a zsidóság irányába nekem, mint volt szélsőjobboldali politikusnak. Számomra Köves több mint rabbi, talán szerényen az egyik tanítómnak tekinthetem. Ez a két személy az elmúlt napokban nyílt levelet írt egymásnak. A történet végtelenül egyszerű és egyben drámaian közép-európai: egy szélsőjobboldali, antiszemita retorikát használó, sokak által csak neonácinak nevezett párt egyik vezető személyiségéről kiderül, hogy zsidó származású. Velem is ez történt 2012-ben, tehát távol álljon tőlem, hogy én ezért bárkivel kapcsolatban nehezteljek szavakat írjak.

Mindenekelőtt azt kell tisztába tennünk, hogy Jakab Péter nem csupán „zsidó származású”, hanem vallási értelemben – csupa-csupa nagybetűvel – ZSIDÓ. Méghozzá a zsidó jog alapján 100 százalékgig zsidó. Tudni vélem, hogy mi játszódik most le Péter lelkében, nemrégén én is hasonló cipőben jártam. Talán abban bízik, hogy a fehér ing-fekete mellény, a „cigányozós” kemény szavak, a lelkesítő lakossági fórumok, a szélsőjobboldali hírportáloknak való megfelelési kényszer elhalványítja a radikális jobboldali közeg felé a zsidó származás „bőnéit”. Nem fogja. Jakab Péter innentől fogva zsidó lesz az egyszerű, a magához szinte szélsőjobb tagság szemében. Ellenben a cinikus pártvezetés egészen biztos, hogy ragaszkodni fog hozzá: szükségük van ugyanis egy zsidóra, akivel takarózhatnak. Kell egy „díszzsídó” a szélsőjobboldali pártba. Jakabnak szinte biztos, hogy ezt így el is mondták (már csak azért, hogy tudja, hol a helye), ahogy nekem is elmondták annak idején, és kéreltek, hogy maradjak.

2012-ben nekem is ugyanaz volt az önképem, mint Jakabnak: az elszánt magyar hazafiság összeegyeztethetetlen a vallásos zsidóság útjával. Hatalmasat tévedtem. Sőt úgy érzem, hogy most sokkal jobban szolgálom Magyarországot és a magyar nép érdekét, mint 2012 előtt. Nem lesz attól senki sem kevésbé „jó magyar”, ha

reggelente tfilint köt vagy böjtöl Jóm kippurkor.

A Kárpát-medencében keveseknek adatott meg, hogy minden bels? küzdelem nélkül tudjanak önmagukkal hitelesen azonosulni. Az önazonosság, bels? énünkhöz való viszonyunk különböz? mértékben határozza meg életünket, választásainkat, politikai identitásunkat. Egyeseknek önazonosságuk lét- és sorskérdés, másoknak nyomasztó teher, megint másoknak könnyen meghaladható ny?g. A Szegedi Csanádok és Jakab Péterek sorsa nem egyedi tragédia, sokkal inkább mély tanulságokat hordozó 21. századi kelet-európai tanmese.

Szomorúan jellegzetes kárpát-medencei küzdelmét vívja Jakab Péter is, környezetével, álságos elvtársaival és nem utolsósorban saját magával. Ha van ma Magyarországon valaki, aki ennek a vívódásnak a mélységét, fájdalmát, nyomasztó ürességét át tudja élni, ebben együtt tud érezni, az bizonyosan én vagyok, Szegedi Csanád, a volt Jobbik-alelnök, -pártszervez?, EP-képvisel?, korábbi radikális ideológus, antiszemita, ma családja, gyermekei, közössége és nemzete számára példát mutatni kívánó zsidó, magyar, kárpát-medencei hazafi. Elképzelhetetlen, kínzó, majdnem beláthatatlan út, amit megtettem, de ma ugyancsak elképzelhetetlen elgondolnom az életemet, önmagamhoz való viszonyomat ezen mindent megváltoztató folyamat nélkül.

Pontosan tudom, milyen miskolcinak, borsodinak, észak-magyarországinak lenni. Úgy feln?ni, hogy a környezet, a szociális meghatározottságok, a lehet?ségek mind az ellen dolgoznak, hogy a tehetség kibontakozhasson, hogy terveinkr?l és vágyainkról azt kelljen folytonosan gondolnunk: úgysem valósulnak meg. Miskolcon feln?ni a kudarc lehet?ségét állandóan magában hordozó meghatározottság, amiért joggal hibáztatunk másokat, de, úgy t?nik, soha nem a megfelele? felel?söket.

Azt viszont sajnos nem tudtam, milyen magyar zsidóként feln?ni. Nem tudtam, mit jelent a zsidóság. Egy egészen eltorzult, összeesküvés-elméletek, népi el?ítéletek és természetesen antiszemita szakirodalom által táplált, alakított kép élt bennem zsidókról, zsidóságról. Jakab Péter nálam lényegesen szerencsésebb helyzetben van. Bár nem szembesített egyikünket sem, engem sem felvételekor zsidó származásával, saját vallomása szerint mindig is tisztában volt azzal. Nagy és fontos felel?ség ez a tudás!

Mindketten, Jakab és jómagam is jól ismerjük a Jobbik m?ködését, politikai logikáját, a Jobbikban meghatározó véleményformálók cinizmusát, tényleges, zárt körben megkockáztatott ?szinte hitvallását. Azt hiszem, legalább nekünk, kett?nknek nem szabad, nem ízléses, de legkevésbé nem hiteles a Jobbikban markánsan megjelen? antiszemitizmusról vitatkoznunk. Péter is pontosan tudja, hogy az antiszemitizmus, az antiszemita beszéd a mindennapi pártélet része. Nem valami küls? szokatlan érdekesség, hanem jól ismert, szervesen a párttagság és a pártvezetés gondolatvilágához tartozó eszme. Tudja Jakab Péter is, hogy a holokauszttagadás, holokauszt-relativizálás is fontos része a Jobbik mindennapi megnyilatkozásainak, küls? és bels? kommunikációjának. Ennek elfogadása, vagy az ehhez való asszisztálás egy zsidó, származását, felmen?it vállaló, azok sorsával (sorstalanságával) már csak a családi történetekb?l is tisztában lev?, a holokauszt-túlél?k harmadik generációját képvisel? unoka számára nyilván alig viselhet?. Ha ez az elviselhetetlen meghasonlás mégsem lenne mindennapi vívódásainak tárgya, felajánlom Péternek, jöjjön el velem Auschwitzba, és tapasztalja meg ott, helyben azt a felfoghatatlan borzalmat, amit magam is csak feln?tt fejjel éltem át, és amit manapság párttársai gúny és tréfa tárgyává tesznek.

Bizonyosan van valami jellegzetesen észak-magyarországi, ami kett?nk sorsában ilyen sok azonosságot eredményez. Mindketten rossz, káros válaszokat adtunk erre a sorsunkból következ? adottságra. Mióta zsidósággal ismerkedem, azóta sok mindent megértettem, megtanultam, de talán legfontosabbként mégis azt: soha nem kés? változtatni, változni. (Hogy újonnan szerzett tudásommal kicsit büszkélkedjek, ahogy a zsidó bölcsek tanítják: „Térj meg halálod el?tt egy nappal!”)

Életem legnagyobb megkönnyebbülését hozó pillanat volt, amikor egy 2012 nyári vidéki jobbikos gy?lésr?l hazafelé tartva ráeszméltem arra, hogy hova nem tartozok, és ezzel együtt, hogy hova igen. Hova kell, hogy tartozzak. Tudtam, hogy óriási munkába kezdek, mely egész hátralev? életemben feladatot fog jelenteni számomra. Jakab Péter nem tudja talán még elképzelni, milyen a hazatérés érzése, a zsidó ?seivel való ?szinte szembenézés. Elmondom: végtelenül felszabadító. A dolgok a helyükre kerülnek, és megérti az ember, hogy egyetlen feladata van: vétkeinek tanulságát levonni és életprogrammá tenni a jóvátételt. Nem könny?, de megéri!

www.valasz.hu - Bódis András

Tisztelt olvasók! Legyenek olyan kedvesek és támogassák "lájkkal" a **Flag Polgári Magazin** facebook oldalát, a következ? címen: <https://www.facebook.com/flagmagazin>
- Minden "lájk számít, segíti a magazin m?ködését!

Köszönettel és barátsággal!

www.flagmagazin.hu

A promotional banner for a DVD. The background is dark blue. On the left, the text reads "DR. DRÁBIK JÁNOS" in white, followed by "100 ÉVVEL TRIANON UTÁN" in a large, white, serif font. Below this, it says "DVD" and "A trianoni gyalázaatról tabumentesen". On the right, there is a small image of the DVD cover, which features a historical scene and the text "100 ÉVVEL TRIANON UTÁN". To the right of the DVD cover is a portion of the Hungarian flag (red, white, green) with the quote "„Egy film amelyet minden magyarnak látnia kell”" in white text.

Ajánló